

KONFERENCJA wakacyjna 2.

SIERPIEŃ 2013

Kto spożywa moje Ciało i pije Moją Krew ma życie wieczne, a ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje ciało i krew moją pije trwa we Mnie, a Ja w nim. – J 6,54-56

1. Chcę dziś z wami rozmawiać o Eucharystii. Eucharystia bowiem jest sercem Kościoła i źródłem miłości i życia każdego chrześcijanina. Jak pamiętacie poprzednio mówiłem o Słowie Bożym i zachęcałem was do codziennej lektury Pisma Świętego i medytacji nad Słowem. Słowo objawia nam Jezusa – Boga, który jest wśród nas – Emmanuel – jest naszym Przyjacielem i mówi do nas. Słowo jest obietnicą Królestwa, miłości i życia. Abraham usłyszał nieprawdopodobną obietnicę, że będzie ojcem wielkiego narodu. Bóg daje nam obietnice – czy usłyszałeś, czy wierzysz, że Bóg ma wspaniały plan dla twojego życia? Słowo wzywa – Bóg mówi i woła człowieka, zaprasza na drogę wiary, wzywa do miłości i służby w ewangelizacji. Chce, abyś był jego świadkiem. Czy usłyszałeś już wezwanie Chrystusa? Jak przebiegają twoje wakacyjne dni spotkania ze Słowem Bożym, twoja medytacja? Czy pamiętasz, że *Słowo Boże jest lampą dla twoich stóp i światłem na twojej ścieżce* (por. Ps 119, 105).
2. Słowo Boże stało się Ciałem – to Nazaret i Betlejem w łonie Maryi. Bóg stał się człowiekiem, Jezus Chrystus narodził się, aby być blisko nas. Dziś Słowo staje się Ciałem w Eucharystii. Gdy kapłan wypowiada słowa Jezusa dokonuje się cud – chleb staje się Ciałem Pana, wino Jego Krwią. I to wszystko dla nas, abyśmy doświadczyli niezwyklej jedności z Bogiem, nazywamy to *communio* – zjednoczenie. Jezus chce, abyśmy ten chleb jedli, pożywali. Eucharystia jest dla chrześcijan centrum ich życia, jest sercem Kościoła. Czy już odkryłeś Eucharystię? Co to znaczy odkryć Eucharystię? Gdy od dzieciństwa chodzimy na mszę świętą, przyzwyczajamy się do obrzędów i możemy ją traktować jak obowiązek, nieraz trudny. Może nam się na mszy świętej nudzić, możemy uważać, że jest za długa, albo, że ciągle jest to samo. Możemy sobie stawać w takim miejscu w kościele lub pod kościołem, aby zadość czynić obowiązkowi, ale tak naprawdę zajęty jesteś sobą, swoimi myślami, spoglądasz na zegarek – *och za długie kazanie, nic nie rozumiem* - ale nie wkładasz wysiłku, aby coś usłyszeć, coś zrozumieć. Tak przeciętny katolik uczestniczy we mszy świętej. A w okresie gimnazjalno – licealnym przypomnijcie sobie jak to było ze mszą świętą. Odkryć mszę świętą, to spotkać Jezusa. Może najpierw poza mszą świętą, na jakiejś ewangelizacji, na rekolekcjach, pielgrzymce, czy oazie. My we wspólnocie raz w miesiącu celebруем Eucharystię i jest to święto wspólnoty. I jest to okazja dla nas wszystkich, a szczególnie może dla tych, którzy przyszedli niedawno do wspólnoty, aby przeżyli głębokie spotkanie z Jezusem w Eucharystii, aby odkryli Eucharystię. Dzisiaj coraz częściej spotyka się ludzi przebudzonych w wierze, którzy nie tylko w niedziele chodzą na mszę świętą, aby spełnić obowiązek. Msza nie jest ich obowiązkiem, ale staje się codzienną potrzebą, codzienną koniecznością. Mówią, że bez mszy świętej codziennej nie mogą żyć. I są tacy ludzie w naszej wspólnocie, i jest ich dużo. Chciałbym zachęcić tych, którzy jeszcze nie zaczęli praktykować codziennej mszy – spróbujcie! Jest, to możliwe nawet jeżeli masz dużo obowiązków i jesteś bardzo zapracowany.
3. Czym jest Eucharystia?
Ofiara mszy świętej jest przede wszystkim spotkaniem z Jezusem, który kocha nas i oddaje się nam. Jezus ofiarował się za nas na krzyżu, umarł, aby nas zbawić. Jest to fakt historyczny, ale Jezus chciał, aby to wydarzenie – ważne i wielkie – mogło uobecniać się w różnych miejscach, w każdym czasie, tak aby wszyscy, którzy w Niego wierzą mogli doświadczyć Jego zbawczej ofiary. Mogli być blisko krzyża, gdy On umiera. Mogli uczestniczyć w Jego akcie miłości oddania się za nas, aby nas ocalić, aby nas zbawić. Eucharystia jest więc źródłem naszego życia. Miłość Jezusa wylewa się na nas, gdy uczestniczymy we mszy świętej. Jezus jest obecny w zgromadzeniu liturgicznym, we wspólnocie, która gromadzi się wokół ołtarza. Jezus mówi, gdzie dwóch, albo trzech gromadzi się w Imię Moje, tam Ja jestem. Tak więc jesteśmy wspólnotą i On jest z nami. Kapłan mówi – *Pan z wami* – i rzeczywiście Pan jest wśród nas – niewidzialny, ale prawdziwie obecny. Trzeba mieć taką świadomość, trzeba wierzyć, że Pan jest prawdziwie obecny. Gdy rozpoczyna się Liturgia Słowa – to On mówi do nas. Czytamy teksty biblijne, ale to jest Słowo Pana. Słuchaj uważnie i proś Ducha Świętego, abyś usłyszał Słowo Pana. Pan mówi do

Ciebie osobiście. Homilia po Ewangelii, też jest Słowem Pana, słuchaj uważnie przez kapłana Jezus mówi do Ciebie.

4. Gdy składamy na ołtarzu chleb i wino – jest to moment ofiarnczy. Ty i każdy w kościele masz złożyć na ołtarzu siebie – swoje życie, pracę, cierpienie, słabość, grzech, samotność – to jest twój dar, ty sam oddajesz się Bogu, a Jezus chce być z tobą i chce razem z tobą składać siebie w ofierze. Tu dokonuje się spotkanie miłości Jezusa do ciebie i twojej miłości do Jezusa. Pamiętaj o tym i czyn tak! Nie raz śpiewamy - *Wszystko Tobie oddać pragnę i dla Ciebie tylko żyć...* To jest prawda. Chcę żyć dla Jezusa, chcę oddać się Jezusowi, a przez Jezusa Ojcu. Gdy kapłan mówi słowa – *w górę serca* – - trzeba, abyś spojrzął ku górze ku Chrystusowi, tak jak zachęca nas do tego św. Paweł – *„Jeśli razem z Chrystusem powstaliście z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus... Dążcie do tego co w górze...”* (Kol 3,1-2). Często człowiek w swoim życiu pełza po ziemi i tapla się w błocie – - narzeka, krytykuje, przeklina, złorzeczy, znerwicowany i rozchwiany... Tymczasem Pan mówi – - **W GÓRĘ SERCA!** To znaczy podnieś się, spójrz na Jezusa zmartwychwstałego, przestań narzekać i uzalać się nad sobą, dziękuj, dziękuj... Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu! Godne, to i sprawiedliwe. Eucharystia jest dziękczynieniem. Przychodząc na mszę świętą musisz wiedzieć za co chcesz Bogu podziękować. Pomyśl wcześniej, gdy już idziesz do kościoła. Pamiętaj przy tym, że Bogu dziękuję się nie tylko za „cukierki”, ale też za ostre ciernie. Gdy kapłan w modlitwie eucharystycznej wyciąga ręce nad chlebem i winem i wypowiada modlitwę epiklezy przywołując Ducha Świętego rozpoczyna się szczytowy moment – Duch Święty dokonuje cudu konsekracji wypowiada słowa Jezusa w pierwszej osobie, *in Persona Christi*. Jezus mówi przez niego, to jest Ciało moje... To jest kielich Krwi mojej Nowego i wiecznego przymierza... W osobie prezbitera widzimy Jezusa, który jest wśród nas. Gdy kapłan unosi i ukazuje hostię konsekrowaną i kielich z Krwią Jezusa mamy oczyma patrzeć, a w sercu wyznawać wiarę jak Tomasz, gdy spotkał zmartwychwstałego Pana – **PAN MÓJ I BÓG MÓJ**. *Oto wielka tajemnica wiary* – mówi kapłan, a my zdumieni cudem Eucharystii wyznajemy wiarę. Cała Eucharystia dokonuje się w wierze. Dla człowieka niewierzącego będą, to tylko słowa, gesty i niezrozumiałe zachowania i pustka, albo teatr. Dla nas poprzez wszystko wypowiada się Bóg, poprzez naszą postawę, słowa, które wypowiadamy, modlitwy, które wypowiada kapłan, gesty liturgiczne, aklamację – jest obecny Pan. I dlatego wszystkie czynności liturgiczne i nasze śpiewy i postawa, ale także nasze serce mają być skierowane ku Bogu i mają być wykonywane w sposób dbały i piękny. Gdy kapłan unosi hostię konsekrowaną i kielich wypowiada wtedy doksologię, czyli *przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie Tobie Boże Ojczy wszechmogący...* Tu dokonuje się szczyt ofiary Jezusa, który oddaje się w ręce Ojca – - *w ręce Twoje Ojczy oddaję ducha mego*. Łamanie chleba, to symbol śmierci Jezusa (Jezus połamany), ale gdy kapłan wpuszcza do kielicha cząstkę konsekrowanego chleba – symbolizuje, to zmartwychwstanie Chrystusa.
5. Komunia święta – Jezus przychodzi do Ciebie. Twoje *Amen*, gdy usłyszysz słowa – *Ciało Chrystusa*, jest wyznaniem wiary – To jest Pan! On przychodzi do mnie. Gdy przyjmujemy komunię świętą na rękę, nasze dłonie skrzyżowane – lewa na prawej – symbolizują krzyż Jezusa, ale też tron Króla. Jezusa zasiada na tronie twojego życia. Gdy kapłan składa Ciało Pana na Twojej dłoni Jezus oddaje się w twoje ręce, ale przychodzi do twojego serca. Trzeba, abyś od razu (przy kapłanie) spożył Ciało Pana. Przy tej okazji chcę powiedzieć, że w Polsce już od przeszło 10 lat komunię świętą udziela się bądź do ust, bądź na rękę. Żaden ze sposobów nie jest szczególnie uprzywilejowany. Pamiętaj, że msza święta bez komunii świętej, to jest jak człowiek bez głowy. Trzeba, aby twoja obecność na Eucharystii i uczestnictwo w niej było pełne. W konfesjonatach są księża i można się wyspowiadać.
6. Pamiętaj msza święta zajmuje centralne miejsce w twoim życiu. Uwierzyłeś w Jezusa Chrystusa. Bóg kocha ciebie i na krzyżu dokonało się zbawienie. Jezus przychodzi do ciebie w Eucharystii i daje ci Ducha Świętego, abyś nie utonął w świecie kłamstw, pozorów, uzależnień i ciemności. Ty w tym świecie masz być świadkiem Chrystusa, masz być solą dla ziemi i światłem dla świata. Potrzebujesz Jezusa – Jego ofiary, potrzebujesz Ducha Świętego, który, gdy zstępuje na ciebie, przemienia ciebie i daje ci siłę do walki. Tak, życie chrześcijanina jest duchową walką! Jezus daje ci miłość, abyś mógł prawdziwie kochać i cierpliwie znosić różne niedogodności. Dlatego jeszcze raz mówię, msza święta codzienna i to rano – - podkreślam rano. Proszę was, abyście zaczęli praktykować, jeśli jeszcze tego nie robicie, zobaczycie owoce w swoim życiu. *„Ja jestem Chleb Życia. Kto do mnie przychodzi, nie będzie łakną; a kto we mnie wierzy, nigdy pragnąc nie będzie”* (J 6,35).

PLAN SPOTKANIA

1. WYZNANIE WIARY - CREDO: Skład Apostolski
2. Uwielbienie (15 min.):

pieśń do Ducha Świętego:

 - Niechaj zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię...

pieśni wielbiące:

 - Dziś jest czas...
 - Święte Imię Jezus...
 - Hosanna, hosanna...
3. Konferencja (odstłuchać nagrania)
4. Pieśń; odczytanie, rozważanie i dzielenie Słowem Bożym:
 - Ruah... nie siła nie mocą naszą...
 - **Słowo Boże: J 6,26-59**
 - Cisza – modlitewne rozważanie słowa
 - Dzielenie: moje osobiste doświadczenie Eucharystii.
5. Modlitwa dziękczynna
 - Jak dobrze jest dziękować Ci, Panie...
 - Dziękczynienie spontaniczne, litanijne
6. Prośby i modlitwa wstawiennicza (15-20min.)
 - Wiele jest serc...
 - Prośby
 - Modlitwa wstawiennicza
7. Modlitwy na zakończenie
 - Modlitwa w intencji ewangelizacji – Jezu Jedyny Pasterzu...
 - Ojcie nasz... (*wszyscy trzymają się za ręce, twarzami są zwrócenie na zewnątrz*)
 - Benedykcja (*robimy krzyżyki na czołach ze słowami – Jezus Ciebie kocha, albo niech Cię Pan błogostawi i strzeże*)
8. Ogłoszenia
 - Spotkania wtorkowe o godz. 20.00 w kościele
 - Zapisy na Złot Wody Życia w Zakopanem – u Justyny Pawłowskiej – już końcówka.
 - 14 września SPOTKANIE WSPÓLNOT WARSZAWY – par. Wniebowstąpienia Pańskiego na Ursynowie – godz. 10.00 – 15.00 idziemy całą wspólnotą.